মই তোমালোকক সকলোকে দেখুৱাই দিলোঁ যে, ইমান পৰিশ্ৰম কৰি দুৰ্বল লোকক কেনেকৈ সহায় কৰিব লাগে। আৰু প্ৰভু যীচুৰ বাক্য স্মৰণ কৰিবলৈ, তেওঁ কেনেকৈ কৈছিল। লাভ কৰাতকৈ দিয়াটো অধিক ধন্য।

পাঁচনিৰ কৰ্ম ২০:৩৫

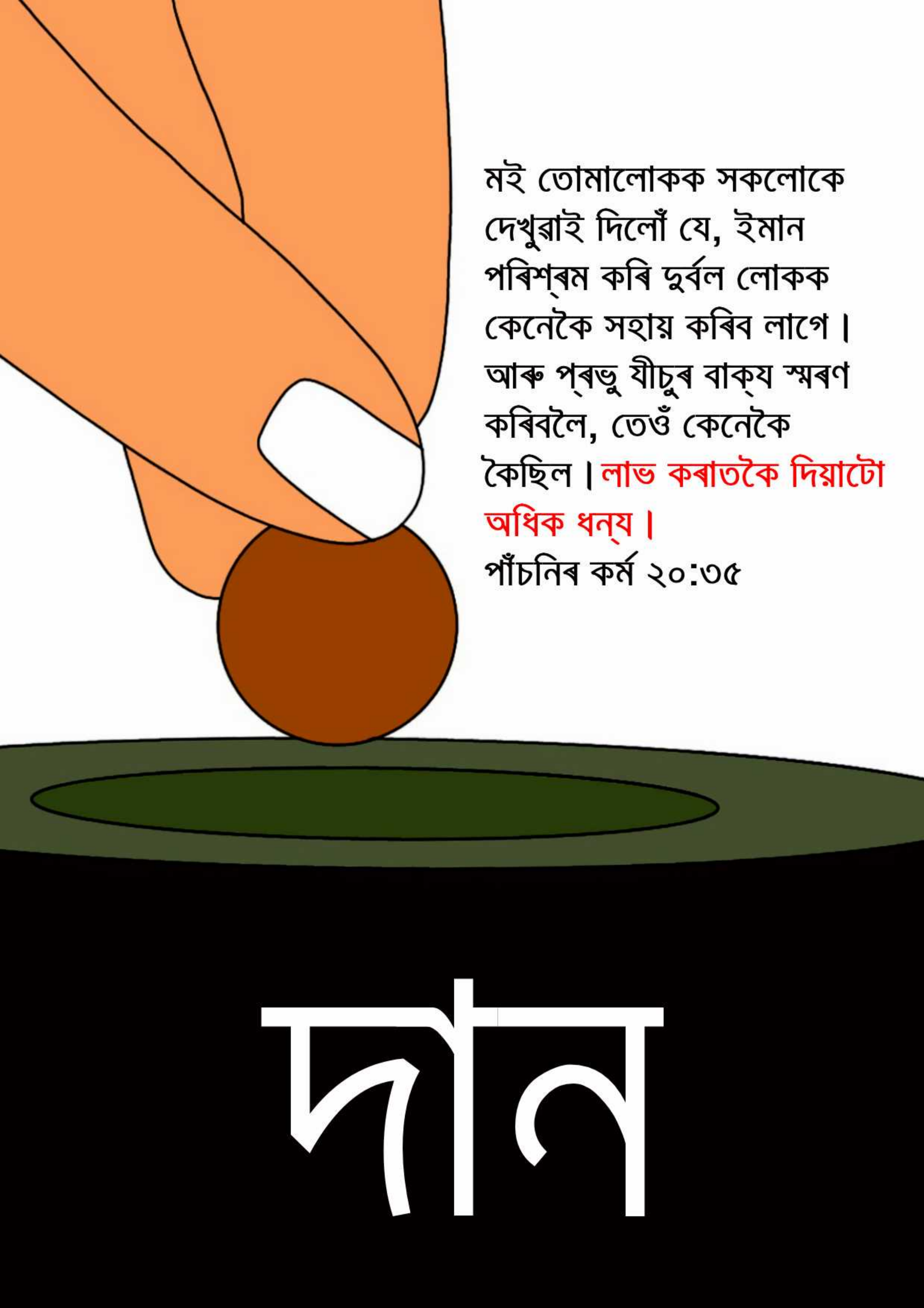

দান - কাপোৰ, খাদ্য, বা ধন যি দুখীয়া মানুহক দিয়া হয়

শুভবাৰ্তা

তোমালোকে যাতে মানুহৰ আগত দান-বৰঙণি নকৰক, তেনেহ'লে স্বৰ্গত থকা পিতৃৰ পৰা তোমালোকৰ কোনো পুৰস্কাৰ নাই। এই হেতুকে যেতিয়া আপুনি দান-বৰঙণি আগবঢ়ায়, তেতিয়া ভণ্ডবিলাকে মানুহৰ মহিমা পাবলৈ নামঘৰ আৰু ৰাজপথত কৰা দৰে আপোনাৰ সন্মুখত শিঙা বজাব নালাগে। মই তোমালোকক সঁচাকৈয়ে কওঁ, তেওঁলোকৰ পুৰস্কাৰ আছে। কিন্তু যেতিয়া তুমি দান-বৰঙণি কৰে, তেতিয়া তোমাৰ সোঁহাতে কি কৰে, তোমাৰ বাওঁহাতেও নাজানিব, যাতে তোমাৰ দান গোপনে থাকে; মথি ৬:১-৪ পদ

যীচুৱে উত্তৰ দি ক'লে, " এজন মানুহ যিৰূচালেমৰ পৰা যিৰীহোলৈ নামি আহি চোৰৰ মাজত পৰিল আৰু চোৰে তেওঁৰ বস্ত্ৰ খুলি আঘাত কৰি আধা মৃত কৰি গুচি গ'ল। আকস্মিকভাৱে এজন পুৰোহিত সেই বাটেৰে নামি আহিল আৰু তেওঁক দেখি সি সিপাৰে পাৰ হৈ গ'ল। সেইদৰে এজন লেবীয়াই সেই ঠাইত উপস্থিত হৈ তেওঁৰ ফালে চালে আৰু সিপাৰে পাৰ হৈ গ'ল। কিন্তু এজন চমৰীয়াই যাত্ৰা কৰি থাকোঁতে তেওঁ থকা ঠাইলৈ আহিল আৰু তেওঁক দেখি তেওঁৰ ওপৰত দয়া কৰিলে, আৰু তেওঁৰ ওচৰলৈ গৈ তেওঁৰ ঘাঁবোৰ বান্ধি তেল আৰু দ্ৰাক্ষাৰস ঢালি নিজৰ জন্তুৰ ওপৰত ৰাখিলে আৰু থানালৈ লৈ আহি তেওঁৰ যত্ন ল'লে। পাছদিনা যাওঁতে তেওঁ দুটকা উলিয়াই সৈন্যবাহিনীক দিলে আৰু তেওঁক ক'লে, "তেওঁৰ যত্ন লোৱা; আৰু তুমি যি অধিক খৰচ কৰিবা, মই যেতিয়া ঘূৰি আহিম, মই তোমাক প্ৰতিদান দিম।" এই তিনিজনৰ ভিতৰত কোনজন চোৰৰ মাজত পৰিল? তেওঁ ক'লে, "যি জনে তেওঁক দয়া কৰিলে।" তেতিয়া যীচুৱে তেওঁক ক'লে, " যা আৰু তুমিও তেনেকুৱা কৰা।" লূক ১০:৩০-৩৭ পদ

কিন্তু তোমালোকৰ যি আছে তেনে বস্তুৰ পৰা দান দিয়া; আৰু চোৱা, তোমালোকৰ বাবে সকলো পৰিষ্কাৰ। লূক ১১:৪১ পদ

তোমালোকৰ যি আছে তাক বিক্ৰী কৰি দান দিয়া; য'ত কোনো চোৰ ওচৰলৈ নাযায়, আৰু মৌৱে নষ্ট নকৰে, তাত তোমালোকে পুৰণি নহোৱা মোনা, আকাশত যি ধন নাই, সেই ধনৰ ব্যৱস্থা কৰক। কিয়নো তোমাৰ ধন য'ত থাকিব, তাতেই তোমাৰ হৃদয়ও থাকিব। লূক ১২:৩৩-৩৪

কাৰ্য্য

পিতৰ আৰু যোহনে নৱম ঘণ্টাত প্ৰাৰ্থনাৰ সময়ত একেলগে মন্দিৰলৈ উঠি গ'ল। মাকৰ গৰ্ভৰ পৰা পংগু এজনক কঢ়িয়াই নিয়া হ'ল, যাক তেওঁলোকে মন্দিৰত প্ৰৱেশ কৰা লোকসকলৰ পৰা দান-বৰঙণি বিচাৰি প্ৰতিদিনে সুন্দৰ বুলি কোৱা মন্দিৰৰ দুৱাৰত শুৱাই দিছিল। পিতৰ আৰু যোহনক মন্দিৰলৈ যাবলৈ ওলোৱা দেখি তেওঁ দান-বৰঙণি বিচাৰিলে। পিতৰে যোহনৰ লগত তেওঁৰ ওপৰত চকু ৰাখি ক'লে, "আমালৈ চোৱা।" আৰু তেওঁলোকৰ পৰা কিবা এটা পোৱাৰ আশাত তেওঁ তেওঁলোকৰ প্ৰতি লক্ষ্য ৰাখিলে। তেতিয়া পিতৰে ক'লে, "মোৰ ৰূপ আৰু সোণ নাই; কিন্তু মোৰ যি আছে, মই তোমাক দিছো। তেতিয়া তেওঁ তেওঁৰ সোঁহাতত ধৰি ওপৰলৈ তুলিলে, আৰু লগে লগে তেওঁৰ ভৰি আৰু গোৰোহাৰ হাড়বোৰ শক্তি পালে। তেওঁ জপিয়াই থিয় হৈ খোজ কাঢ়ি গৈ তেওঁলোকৰ লগত মন্দিৰত প্ৰৱেশ কৰিলে, খোজ কাঢ়ি, জপিয়াই ঈশ্বৰৰ প্ৰশংসা কৰি। পাঁচনিৰ কৰ্ম ৩:১-৮

মই তোমালোকক সকলোকে দেখুৱাই দিলোঁ যে, ইমান পৰিশ্ৰম কৰি দুৰ্বল লোকক কেনেকৈ সহায় কৰিব লাগে।
আৰু প্ৰভু যীচুৰ বাক্য স্মৰণ কৰিবলৈ, তেওঁ কেনেকৈ কৈছিল।
লাভ কৰাতকৈ দিয়াটো অধিক ধন্য।
পাঁচনিৰ কৰ্ম ২০:৩৫

বিশ্বাস কৰা লোকসকলৰ ভিৰ এক হৃদয় আৰু এক আত্মাৰ আছিল; কিন্তু তেওঁলোকৰ সকলো কথা সাধাৰণ আছিল। আৰু পাঁচনিসকলে প্ৰভু যীচুৰ পুনৰুত্থানৰ বিষয়ে মহাশক্তিৰে সাক্ষ্য দিলে; আৰু তেওঁলোকৰ মাজৰ কোনো অভাৱ নাছিল, কিয়নো যিসকলে মাটি বা ঘৰৰ অধিকাৰী আছিল, তেওঁলোকে সেইবোৰ বিক্ৰী কৰিছিল আৰু বিক্ৰী হোৱা বস্তুৰ দাম আনি পাঁচনিসকলৰ চৰণত থৈ দিছিল; আৰু যোচে, যিজনে পাঁচনিসকলৰ দ্বাৰা বাৰ্নবা (যাৰ অৰ্থ হৈছে সান্ত্বনাৰ পুত্ৰ) নামেৰে নামাকৰণ কৰিছিল, তেওঁ লেবীয়া আৰু চাইপ্ৰাছ দেশৰ লোক আছিল। পাঁচনিৰ কৰ্ম ৪:৩২-৩৭

যোপ্পাত তবিতা নামৰ এজন শিষ্য আছিল, যাৰ অৰ্থ দৰ্কা বুলি কোৱা হয়। পাঁচনিৰ কৰ্ম ৯:৩৬

কৈচৰিয়াত কৰ্ণেলিয়া নামৰ এজন ব্যক্তি আছিল, তেওঁ ইটালীৰ দল নামৰ দলটোৰ এজন শতপতি আছিল, এজন ভক্তিময় মানুহ আৰু নিজৰ ঘৰৰ সকলোৰে সৈতে ঈশ্বৰক ভয় কৰা, যিজনে লোকসকলক বহুত দান দিছিল আৰু ঈশ্বৰৰ ওচৰত সদায় প্ৰাৰ্থনা কৰিছিল। দিনটোৰ নৱম বজাত তেওঁ এটা দৰ্শনত ঈশ্বৰৰ এজন দূতে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি তেওঁক ক'লে, "কৰ্ণেলিয়া।" তেওঁ যেতিয়া তেওঁৰ ফালে চালে, তেতিয়া তেওঁ ভয় খাই ক'লে, "হে প্ৰভু, কি? তেতিয়া তেওঁ তেওঁক ক'লে, "তোমাৰ প্ৰাৰ্থনা আৰু দান-বৰঙণি ঈশ্বৰৰ আগত স্মৃতিৰূপে আহিল।" পাঁচনিৰ কৰ্ম ১০:১-৪

কৰ্ণেলিয়ে ক'লে, চাৰিদিন আগতে মই আজিলৈকে উপবাস কৰি আছিলো; নৱম ঘণ্টাত মই মোৰ ঘৰত প্ৰাৰ্থনা কৰিলোঁ, আৰু চোৱা, এজন মানুহে উজ্জ্বল কাপোৰ পিন্ধি মোৰ সন্মুখত থিয় হৈ ক'লে, "কৰ্ণেলিয়া, তোমাৰ প্ৰাৰ্থনা শুনা গ'ল আৰু ঈশ্বৰৰ দৃষ্টিত তোমাৰ দান-বৰঙণি স্মৰণ কৰা হ'ল।" পাঁচনিৰ কৰ্ম ১০:৩০-৩১

মই তোমালোকক সকলোকে দেখুৱাই দিলোঁ যে তোমালোকে ইমান পৰিশ্ৰম কৰি দুৰ্বল লোকক সহায় কৰিব লাগে আৰু প্ৰভু যীচুৰ বাক্য স্মৰণ কৰিব লাগে, যেনেকৈ তেওঁ কৈছিল, " গ্ৰহণ কৰাতকৈ দিয়াটো অধিক ধন্য।" পাঁচনিৰ কৰ্ম ২০:৩৫

আৰু ঈশ্বৰ আৰু মানুহৰ প্ৰতি সদায় অপৰাধহীন বিবেক থাকিবলৈ ইয়াতেই মই নিজকে ব্যায়াম কৰো। বহু বছৰৰ পাছত মই মোৰ জাতিলৈ দান আৰু নৈবেদ্য আনিবলৈ আহিলোঁ। পাঁচনিৰ কৰ্ম ২৪:১৬-১৭

চুৰি কৰা লোকে আৰু চুৰি নকৰিবা, বৰঞ্চ তেওঁ নিজৰ হাতেৰে ভাল কাম কৰি পৰিশ্ৰম কৰক, যাতে তেওঁ আৰ্তজনক দিব পাৰে। ইফিচীয়া ৪:২৮ পদ

এপ'ক্ৰিফা

মই টবিট মোৰ জীৱনৰ গোটেই দিনবোৰ সত্য আৰু ন্যায়ৰ পথত খোজ দিছো আৰু মোৰ ভাইসকল আৰু মোৰ জাতি, যিসকলে মোৰ লগত অচূৰীয়া দেশলৈ আহিছিল, তেওঁলোকৰ বাবে বহুত দান-বৰঙণি কৰিলোঁ। টবিট ১:৩

আৰু এনিমেছাৰৰ সময়ত মই মোৰ ভাইসকলক বহুতো দান দিলোঁ, আৰু ভোকাতুৰসকলক মোৰ পিঠা দিলোঁ, আৰু মোৰ কাপোৰ উলংগসকলক দিলোঁ; টবিট ১:১৬-১৭

তোমাৰ ধনৰ পৰা দান দিয়া; আৰু যেতিয়া তুমি দান-বৰঙণি দিবা, তেতিয়া তোমাৰ চকুৱে ঈৰ্ষা নকৰিবা, আৰু কোনো দুখীয়াৰ পৰা তোমাৰ মুখ ঘূৰাই নিদিব, আৰু ঈশ্বৰৰ মুখ তোমাৰ পৰা আঁতৰি নাযাব। যদি তোমাৰ প্ৰচুৰতা আছে, তেন্তে সেই অনুসৰি দান দিয়া, যদি তোমাৰ হাতত মাত্ৰ অলপ আছে, তেন্তে সেই সামান্য অনুসাৰে দিবলৈ ভয় নকৰিবা; কিয়নো দানে মৃত্যুৰ পৰা মুক্ত কৰে আৰু আন্ধাৰলৈ আহিবলৈ নিদিয়ে। কিয়নো সৰ্বোচ্চ ঈশ্বৰৰ দৃষ্টিত দান দিয়া সকলোৰে বাবে দান এক উত্তম উপহাৰ। টোবিট ৪:৭-১১

ভোকাতুৰক তোমাৰ পিঠা আৰু কাপোৰৰ পৰা উলংগ লোকক দিয়া; আৰু তোমাৰ প্ৰচুৰতা অনুসাৰে দান দিয়া; টবিট ৪:১৬

উপবাস আৰু দান আৰু ধাৰ্মিকতাৰ সৈতে প্ৰাৰ্থনা ভাল। অধাৰ্মিকতাৰ লগত অলপ বেছি ভাল। সোণ সঞ্চয় কৰাতকৈ দান দিয়াই ভাল, কিয়নো দানে মৃত্যুৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰে আৰু সকলো পাপ শুচি কৰিব। যিসকলে দান আৰু ধাৰ্মিকতা প্ৰদৰ্শন কৰে তেওঁলোকে জীৱনেৰে পৰিপূৰ্ণ হ'ব: টোবিট ১২:৮-৯

গতিকে টোবিটে ঈশ্বৰৰ প্ৰশংসাৰ অন্ত পেলালে। আঠ বছৰৰ পাছত তেওঁৰ দৃষ্টিশক্তি হেৰুৱাই পঞ্চাশ বছৰ বয়সত তেওঁ দান-বৰঙণি দিলে আৰু প্ৰভু ঈশ্বৰৰ ভয়ত বাঢ়ি তেওঁৰ প্ৰশংসা কৰিলে। টোবিট ১৪:১-২

আৰু মোক শুদ্ধভাৱে কবৰ দিয়া, আৰু তোমাৰ মাক মোৰ লগত সমাধিস্থ কৰা; কিন্তু নীনভত আৰু নাথাকিব। মনত ৰাখিবা, মোৰ ল'ৰা, অমানে তেওঁক ডাঙৰ-দীঘল কৰা আচিয়াচাৰুক কেনেকৈ চম্ভালিছিল, কেনেকৈ পোহৰৰ পৰা তেওঁক আন্ধাৰলৈ লৈ গৈছিল আৰু কেনেকৈ তেওঁক পুনৰ পুৰস্কাৰ দিছিল: তথাপিও আচিয়াচাৰোক পৰিত্ৰাণ পাইছিল, কিন্তু আনজনে তেওঁৰ পুৰস্কাৰ পাইছিল, কাৰণ তেওঁ আন্ধাৰলৈ নামি গৈছিল। মনচিছে দান-বৰঙণি দিলে আৰু তেওঁলোকে তেওঁৰ বাবে ৰখা মৃত্যুৰ ফান্দৰ পৰা ৰক্ষা পৰিল; এতেকে এতিয়া হে মোৰ পুত্ৰ, দানে কি কৰে আৰু ধাৰ্মিকতাই কেনেকৈ উদ্ধাৰ কৰে, সেই বিষয়ে বিবেচনা কৰক। এই কথাবোৰ কৈ তেওঁ এশ আঠ পঞ্চাশ বছৰ বয়সত বিচনাত থকা ভূতটো এৰি দিলে; আৰু তেওঁক সন্মানেৰে সমাধিস্থ কৰিলে। টবিট ১৪:১০-১১

পানীয়ে জ্বলি থকা জুই নুমুৱাব; আৰু দানে পাপৰ প্ৰায়শ্চিত্ত কৰে। উপদেশক ৩:৩০ পদ

প্ৰাৰ্থনা কৰাৰ সময়ত দুৰ্বল নহ'ব, আৰু দান-বৰঙণি দিবলৈ অৱহেলা নকৰিব। উপদেশক ৭:১০

সদায় বেয়া কামত ব্যস্ত থকা আৰু দান নিদিয়াৰ কোনো মংগল আহিব নোৱাৰে। উপদেশক ১২:৩ পদ

মানুহৰ দান-বৰঙণি তেওঁৰ লগত চহীৰ দৰে, আৰু তেওঁ মানুহৰ ভাল কামবোৰ চকুৰ আপেলৰ দৰে ৰাখিব আৰু নিজৰ পুত্ৰ-কন্যাক অনুতাপ দিব। উপদেশক ১৭:২২

তোমাৰ ভঁৰালবোৰত দান-বৰঙণি বন্ধ কৰি ৰাখা, আৰু ই তোমাক সকলো দুখ-কষ্টৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰিব। উপদেশক ২৯:১২

যিজনে সোণক ভাল পায়, তেওঁক ধাৰ্মিক বুলি গণ্য কৰা নহ'ব, আৰু যিজনে বিনষ্টৰ অনুসৰণ কৰে, তেওঁৰ যথেষ্ট হ'ব। সোণ বহুতৰে ধ্বংস হৈছে আৰু তেওঁলোকৰ ধ্বংস উপস্থিত আছিল। ইয়াৰ বাবে বলিদান দিয়াসকলৰ বাবে ই এক উজুটি, আৰু প্ৰতিজন মূৰ্খক ইয়াৰ লগত লৈ যোৱা হ'ব। ধন্য সেই ধনী যি কোনো দোষ নোহোৱাকৈ পোৱা যায় আৰু সোণৰ পিছত নাযায়। তেওঁ কোন? আৰু আমি তেওঁক ধন্য বুলি ক'ম; ইয়াৰ দ্বাৰা কোনে পৰীক্ষা কৰি সিদ্ধ পোৱা গৈছে? তেতিয়া তেওঁ গৌৰৱ কৰক। কোনে অপৰাধ কৰিব পাৰে, আৰু কোনে অপৰাধ কৰা নাই? নে বেয়া কাম কৰিলে, আৰু সেই কাম কৰা নাই? তেওঁৰ সম্পত্তি প্ৰতিষ্ঠিত হ'ব আৰু মণ্ডলীয়ে তেওঁৰ দান-বৰঙণি ঘোষণা কৰিব। উপদেশক ৩১:৫-১১

যি জনে সুফলৰ প্ৰতিদান দিয়ে, তেওঁ মিহি আটা আগবঢ়ায়; আৰু যি জনে দান কৰে, তেওঁ প্ৰশংসা কৰে। উপদেশক ৩৫:২

ভাইসকল আৰু সহায় বিপদৰ সময়ৰ বিৰুদ্ধে, কিন্তু দান-বৰঙণিয়ে তেওঁলোক দুয়োতকৈ অধিক উদ্ধাৰ কৰিব। এক্লেচিয়াষ্টিকছ ৪০:২৪

বাইবেলৰ হেৰুৱা কিতাপ

দায়ূদৰ ৰাজকীয় জাতি আৰু পৰিয়ালৰ পৰা উদ্ভৱ হোৱা ধন্য আৰু চিৰ গৌৰৱময় কুমাৰী মেৰীয়ে নাচৰত নগৰত জন্মগ্ৰহণ কৰিছিল আৰু যিৰূচালেমত, প্ৰভুৰ মন্দিৰত শিক্ষা গ্ৰহণ কৰিছিল। তাইৰ পিতৃৰ নাম জোৱাচিম আৰু মাকৰ আন্না। তাইৰ পিতৃৰ পৰিয়াল গালীল আৰু নাচৰত নগৰৰ আছিল। তাইৰ মাকৰ পৰিয়াল বৈৎলেহমৰ আছিল। তেওঁলোকৰ জীৱন প্ৰভুৰ দৃষ্টিত সাধাৰণ আৰু সঠিক আছিল, মানুহৰ আগত ধৰ্মপৰায়ণ আৰু দোষহীন। কিয়নো তেওঁলোকে নিজৰ সকলো সম্পত্তি তিনি ভাগত ভাগ কৰিলে: তাৰে এটা ভাগত মন্দিৰ আৰু মন্দিৰৰ বিষয়াসকলক উৎসৰ্গা কৰিলে; আন এটা তেওঁলোকে অচিনাকি, আৰু দুখীয়া পৰিস্থিতিত থকা ব্যক্তিৰ মাজত বিতৰণ কৰিছিল; আৰু তৃতীয়টো তেওঁলোকে নিজৰ আৰু নিজৰ পৰিয়ালৰ ব্যৱহাৰৰ বাবে সংৰক্ষণ কৰি ৰাখিছিল। মৰিয়মৰ জন্মৰ শুভবাৰ্তা ১:১-৪

হে যোৱাকিম, ভয় নকৰিবা, আৰু মোক দেখি বিচলিত নহ'বা, কিয়নো মই তেওঁৰ দ্বাৰা পঠোৱা প্ৰভুৰ দূত, যাতে মই তোমাক জনাওঁ যে তোমাৰ প্ৰাৰ্থনা শুনা হৈছে আৰু তোমাৰ দান ঈশ্বৰৰ দৃষ্টিত উঠিছে। মৰিয়মৰ জন্মৰ শুভবাৰ্তা ২:৩

তাৰ পাছত স্বৰ্গদূতে তেওঁৰ পত্নী আন্নাক প্ৰকাশ কৰি ক'লে: ভয় নকৰিবা, আৰু তুমি যি দেখিছা তাক আত্মা বুলি নাভাবিবা। কিয়নো মই সেই স্বৰ্গদূত যিজনে ঈশ্বৰৰ আগত তোমালোকৰ প্ৰাৰ্থনা আৰু দান-বৰঙণি আগবঢ়াইছো, আৰু এতিয়া তোমালোকৰ ওচৰলৈ পঠিয়াই দিয়া হৈছে, যাতে মই তোমালোকক জনাওঁ যে তোমালোকৰ বাবে এগৰাকী কন্যা সন্তান জন্ম হ'ব, যাৰ নাম মৰিয়ম হ'ব আৰু সকলো নাৰীৰ ওপৰত ধন্য হ'ব। মৰিয়মৰ জন্মৰ শুভবাৰ্তা ৩:১-২

হাৰ্মাছৰ মেৰপালকৰ তৃতীয় পুস্তক ২:১-১৩ (সদৃশ্য)
১ মই পথাৰত খোজ কাঢ়ি গৈ থাকোঁতে, এলম আৰু দ্ৰাক্ষাৰস গছৰ বিষয়ে চিন্তা কৰি, আৰু সেইবোৰৰ ফলৰ বিষয়ে মনতে চিন্তা কৰি থাকোঁতে, এজন স্বৰ্গদূতে মোক দেখা দি মোক ক'লে; আপুনি নিজৰ ভিতৰত ইমান দিনে কি ভাবিছে?
২ তেতিয়া মই তেওঁক ক'লোঁ, "হে ছাৰ, মই এই দ্ৰাক্ষালতা আৰু এই এলম গছৰ কথা ভাবো কাৰণ ইয়াৰ ফলবোৰ ধুনীয়া।" আৰু তেওঁ মোক ক'লে; এই গছ দুজোপা ঈশ্বৰৰ দাসসকলৰ বাবে আৰ্হি হিচাপে স্থাপন কৰা হৈছে।
৩ মই তেওঁক ক'লোঁ, "মহাশয়, আপুনি উল্লেখ কৰা এই গছবোৰৰ আৰ্হি কিহৰ দ্বাৰা গঠিত, মই জানিব বিচাৰো।" শুনা, তেওঁ কয়; এই লতা আৰু এই এলম দেখিছানে; ছাৰ, মই ক'লোঁ, মই সিহঁতক দেখিছোঁ,
৪ এই লতা গছ, তেওঁ কয়, ফল দিয়ে, কিন্তু এলম ফল নোহোৱা গছ। তথাপিও এই লতা গছটোৱে যদিহে ইয়াক এই এলমৰ দ্বাৰা স্থাপন কৰা নহয়, আৰু ইয়াৰ দ্বাৰা সহায় কৰা নহয়, তেন্তে ই বেছি ফল নিদিব; কিন্তু মাটিত পৰি থাকিলে বেয়া ফল দিব, কাৰণ ই এলমৰ ওপৰত ওলমি নাথাকিল; আনহাতে, এলমৰ ওপৰত থিয় হৈ ই নিজৰ বাবে আৰু তাৰ বাবে দুয়োটাতে ফল দিয়ে।
৫ এতেকে চাওক, এলমে কেনেকৈ দ্ৰাক্ষাৰসতকৈ কম নহয়, বৰঞ্চ বেছি ফল দিয়ে। কেনেকৈ ছাৰ, মই ক'লোঁ, ই বেলতকৈ বেছি ফল দিয়ে? কাৰণ, তেওঁ ক'লে, এলমৰ ওপৰত থিয় হৈ থকা লতাডালে বহুত আৰু ভাল দুয়োটা ফল দিয়ে; আনহাতে, যদি ই মাটিত পৰি থাকে, তেন্তে ই কম সহ্য কৰিব, আৰু সেইটোও অতি অসুস্থ।
৬ এতেকে এই উপমা ঈশ্বৰৰ দাসসকলৰ বাবে উল্লেখ কৰা হৈছে; আৰু ই ধনী আৰু দুখীয়া মানুহক প্ৰতিনিধিত্ব কৰে। মই উত্তৰ দিলোঁ, মহাশয়, এই কথা মোৰ আগত প্ৰকাশ কৰা। শুনা, তেওঁ ক'লে; ধনী মানুহৰ ধন-সম্পত্তি আছে; কিন্তু প্ৰভুৰ প্ৰতি তেওঁ দৰিদ্ৰ; কিয়নো তেওঁ নিজৰ ধন-সম্পত্তিৰ বিষয়ে উত্থাপন হৈছে আৰু প্ৰভুৰ ওচৰত অলপ প্ৰাৰ্থনা কৰে; আৰু তেওঁ যিবোৰ প্ৰাৰ্থনা কৰে, সেইবোৰ এলেহুৱা আৰু জোৰ-জবৰদস্তিহীন।
৭ এতেকে যেতিয়া ধনী মানুহে নিজৰ ইচ্ছামতে দুখীয়াৰ ওচৰলৈ হাত আগবঢ়ায়, তেতিয়া দুখীয়াই ধনী লোকৰ বাবে প্ৰভুৰ ওচৰত প্ৰাৰ্থনা কৰে; আৰু ধনী মানুহক ঈশ্বৰে সকলো ভাল বস্তু প্ৰদান কৰে, কাৰণ দুখীয়া মানুহ প্ৰাৰ্থনাত ধনী; আৰু তেওঁৰ অনুৰোধ প্ৰভুৰ ওচৰত অতিশয় শক্তি আছে।
৮ তেতিয়া ধনী মানুহে দৰিদ্ৰৰ সকলো কাম কৰে, কিয়নো তেওঁ অনুভৱ কৰে যে তেওঁ প্ৰভুৰে শুনিছে;
৯ আৰু দৰিদ্ৰ লোকে ধনী লোকৰ কাৰণে প্ৰভুক ধন্যবাদ দিয়ে; কাৰণ তেওঁলোকে নিজৰ দুয়োটা কাম প্ৰভুৰ পৰা কৰে।
১০ এতেকে মানুহৰ লগত এলমে কোনো ফল দিব বুলি ভবা নহয়; আৰু তেওঁলোকে নাজানে আৰু বুজি নাপায় যে ইয়াৰ গোটেটো লতা গছৰ লগত যোগ হ'লে, লতাডালে নিজৰ আৰু এলমৰ বাবে দুগুণ বৃদ্ধি পায়।
১১ সেইদৰে দৰিদ্ৰসকলে ধনীসকলৰ বাবে প্ৰভুৰ ওচৰত প্ৰাৰ্থনা কৰা, তেওঁৰ দ্বাৰা শুনা যায়; আৰু তেওঁলোকৰ ধন-সম্পত্তি বৃদ্ধি পায়, কাৰণ তেওঁলোকে নিজৰ ধন-সম্পত্তি দৰিদ্ৰসকলৰ সেৱা কৰে। সেয়েহে দুয়োকে ইজনে সিজনৰ ভাল কামৰ অংশীদাৰ কৰা হয়।
১২ এতেকে যি কোনোৱে এইবোৰ কৰিব, তেওঁক প্ৰভুৱে পৰিত্যাগ নকৰে, কিন্তু জীৱনৰ পুস্তকত লিখা হ'ব।
১৩ যিসকল ধনী, আৰু নিজকে বৃদ্ধি হোৱা বুলি অনুভৱ কৰে, তেওঁলোক ধন্য;

পাহৰি যোৱা এডেনৰ কিতাপ

জবুলন ২:১-২১ পদৰ নিয়ম
১ আৰু এতিয়া সন্তানসকল, মই তোমালোকক প্ৰভুৰ আজ্ঞা পালন কৰিবলৈ আৰু তোমালোকৰ ওচৰ-চুবুৰীয়াৰ প্ৰতি দয়া কৰিবলৈ আৰু কেৱল মানুহৰ প্ৰতি নহয়, জন্তুৰ প্ৰতিও সকলোৰে প্ৰতি দয়া কৰিবলৈ।
২ এই সকলোবোৰৰ কাৰণে প্ৰভুৱে মোক আশীৰ্ব্বাদ কৰিলে আৰু মোৰ সকলো ভাই অসুস্থ হৈ মই ৰোগ নোহোৱাকৈয়ে ৰক্ষা পৰিলোঁ, কিয়নো প্ৰভুৱে প্ৰত্যেকৰে উদ্দেশ্য জানে।
৩ এতেকে মোৰ সন্তানসকল, তোমালোকৰ হৃদয়ত দয়া কৰক, কিয়নো মানুহে নিজৰ ওচৰ-চুবুৰীয়াৰ প্ৰতি যেনেকৈ কৰে, প্ৰভুৱেও তেওঁৰ প্ৰতিও তেনেকৈ কৰিব।
৪ কিয়নো মোৰ ভাইসকলৰ পুত্ৰসকলে যোচেফৰ কাৰণে অসুস্থ হৈ মৃত্যুমুখত পৰিছিল; কিন্তু তোমালোকে জনা মতে মোৰ পুত্ৰসকলক অসুখ নোহোৱাকৈ ৰক্ষা কৰা হ'ল।"
5 মই যেতিয়া কনান দেশত, সাগৰৰ পাৰত আছিলো, তেতিয়া মই মোৰ পিতৃ যাকোবৰ বাবে মাছ ধৰিলোঁ; আৰু যেতিয়া বহুতে সাগৰত শ্বাসৰুদ্ধ হৈ পৰিল, তেতিয়া মই আঘাত নোপোৱাকৈয়ে থাকিলোঁ।
৬ মই প্ৰথমে সাগৰত নাও নিৰ্মাণ কৰিলোঁ, কিয়নো প্ৰভুৱে মোক তাত বুদ্ধি আৰু জ্ঞান দিলে।
7 তাৰ পিছফালে এটা ৰুডাৰ নমাই দিলোঁ আৰু মাজত আন এটা উলম্ব কাঠৰ টুকুৰাৰ ওপৰত এটা পাল মেলি দিলোঁ।
8 তাৰ পাছত মই মিচৰলৈ অহালৈকে মোৰ পিতৃৰ ঘৰৰ বাবে মাছ ধৰি তাত পাৰৰ কাষেৰে জাহাজ চলাই গ'লোঁ।
৯ আৰু মমতাৰ দ্বাৰাই মই মোৰ ধৰা মাছ প্ৰতিজন অচিনাকি মানুহৰ লগত ভাগ কৰিলোঁ।
১০ আৰু কোনো মানুহ যদি অচিনাকি বা অসুস্থ বা বৃদ্ধ হয়, তেন্তে মই মাছবোৰ সিজাই ভালকৈ সাজি দিলোঁ আৰু প্ৰত্যেক মানুহৰ প্ৰয়োজন অনুসাৰে সকলো মানুহৰ ওচৰত শোক কৰি আৰু দয়া কৰি দিলোঁ।
১১ এই কাৰণে প্ৰভুৱে মোক মাছ ধৰাৰ সময়ত প্ৰচুৰ মাছ দি তৃপ্ত কৰিলে; কিয়নো যি জনে নিজৰ ওচৰ-চুবুৰীয়াৰ লগত ভাগ লয়, তেওঁ প্ৰভুৰ পৰা বহুগুণ বেছি লাভ কৰে।
১২ পাঁচ বছৰ ধৰি মই মাছ ধৰিলোঁ আৰু যিসকলক মই দেখিলোঁ, তেওঁলোকক সেই মাছ দিলোঁ আৰু মোৰ পিতৃৰ সকলো ঘৰৰ বাবে যথেষ্ট হ'লোঁ।
১৩ গৰমত মই মাছ ধৰিছিলো আৰু শীতকালত মোৰ ভাইসকলৰ লগত ভেড়া পালন কৰিছিলো।
১৪ এতিয়া মই যি কৰিলোঁ, সেই বিষয়ে মই তোমালোকক প্ৰচাৰ কৰিম।
১৫ শীতকালত মই এজন মানুহক উলংগ হৈ বিপদত পৰা দেখিলোঁ আৰু তেওঁৰ প্ৰতি দয়া কৰিলোঁ আৰু মোৰ পিতৃৰ ঘৰৰ পৰা গোপনে এটা কাপোৰ চুৰি কৰি বিপদত পৰাজনক দিলোঁ।
১৬ এতেকে, হে মোৰ সন্তানসকল, ঈশ্বৰে তোমালোকক যি প্ৰদান কৰে, তাৰ পৰা তোমালোকে সকলো মানুহক নিঃসংকোচে দয়া আৰু দয়া দেখুৱাই আৰু সৎ হৃদয়েৰে প্ৰত্যেককে দান কৰা।
১৭ আৰু যদি তোমালোকৰ হাতত আৰ্তজনক দিবলৈ সামৰ্থ্য নাথাকে, তেন্তে তেওঁৰ প্ৰতি দয়া কৰক।
১৮ মই জানো যে মোৰ হাতে আৰ্তজনক দিবলৈ সামৰ্থ্য নাপালে, আৰু মই তেওঁৰ লগত সাত ফাৰ্লং কান্দি কান্দি খোজ কাঢ়িলোঁ আৰু মোৰ অন্ত্ৰই তেওঁৰ প্ৰতি দয়াৰে হাহাকাৰ কৰিলে।
১৯ এতেকে, হে মোৰ সন্তানসকল, প্ৰভুৱেও তোমালোকক দয়া আৰু দয়া কৰিবলৈ প্ৰত্যেকজন মানুহৰ প্ৰতি দয়া কৰক।

মই তোমালোকক সকলোকে দেখুৱাই দিলোঁ যে, ইমান পৰিশ্ৰম কৰি দুৰ্বল লোকক কেনেকৈ সহায় কৰিব লাগে। আৰু প্ৰভু যীচুৰ বাক্য স্মৰণ কৰিবলৈ, তেওঁ কেনেকৈ কৈছিল।
লাভ কৰাতকৈ দিয়াটো অধিক ধন্য।
পাঁচনিৰ কৰ্ম ২০:৩৫

২০ কাৰণ শেষ দিনবোৰত ঈশ্বৰে পৃথিৱীলৈ নিজৰ দয়া পঠাব আৰু য'তেই দয়াৰ অন্ত্ৰ পাব, তাতেই তেওঁ তেওঁৰ মাজত বাস কৰিব।
২১ কিয়নো মানুহে নিজৰ ওচৰ-চুবুৰীয়াৰ প্ৰতি যিদৰে দয়া কৰে, সেইদৰে প্ৰভুৱেও তেওঁৰ ওপৰত দয়া কৰে।

মই তোমালোকক সকলোকে দেখুৱাই দিলোঁ যে, ইমান পৰিশ্ৰম কৰি দুৰ্বল লোকক কেনেকৈ সহায় কৰিব লাগে।
আৰু প্ৰভু যীচুৰ বাক্য স্মৰণ কৰিবলৈ, তেওঁ কেনেকৈ কৈছিল।
লাভ কৰাতকৈ দিয়াটো অধিক ধন্য।
পাঁচনিৰ কৰ্ম ২০:৩৫